

Arrest

nr. 149 104 van 3 juli 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 14 maart 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 3 februari 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt en van de beslissing van 13 februari 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Beide beslissingen werden op 13 februari 2012 aan verzoeker ter kennis gebracht.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 19 maart 2012 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 maart 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 april 2015 en gezien het tussenarrest nr. 146 611 van 28 mei 2015 waarbij de debatten worden heropend en de partijen worden opgeroepen te verschijnen op de zitting van 2 juli 2015 om 10 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat P. MEULEMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 30 oktober 2009 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet).

Op 22 augustus 2011 besliste de gemachtigde tot de afgifte van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister met geldigheid van één jaar, onder voorbehoud van de voorlegging door verzoeker van een arbeidskaart B.

Op 17 november 2011 werd aan verzoeker de afgifte van een arbeidskaart B geweigerd. Verzoeker stelde tegen deze weigering beroep in bij de Vlaamse minister bevoegd voor het Tewerkstellingsbeleid.

Op 3 februari 2012 verklaarde de gemachtigde de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond, en verzocht hij tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoeker.

Dit zijn thans de bestreden beslissingen, waarvan de motivering luidt als volgt:

De eerste bestreden beslissing:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 30.10.2009 werd ingediend door :

(...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Ter ondersteuning van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, beroept betrokkene zich op de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van artikel 9.3 en art 9bis van de wet van 15.12.1980. We merken echter op dat deze vernietigd werden door de Raad van State (RvS arrest 198.769 van 09.12.2009 en arrest 215.571 van 05.10.2011). Bijgevolg zijn de criteria van deze instructies niet meer van toepassing.

Betrokkene legt een arbeidscontract voor bij Y., d.d. 01.09.2009. In een door ons verzonden schrijven aan betrokkene d.d. 22.08.2011, staat uitdrukkelijk vermeld dat de Dienst Vreemdelingenzaken instructies zal afgeven tot afgifte van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister onder voorbehoud van de voorlegging van een arbeidskaart B. Uit een schrijven van het Vlaams gewest d.d. 17.11.2011 blijkt echter dat de aanvraag voor het bekomen van een arbeidskaart B geweigerd werd. Bijgevolg kan dit niet als een grond voor regularisatie aanvaard worden.

Wat de lokale verankering van betrokkene betreft (betrokkene heeft zich ingeschreven voor Nederlandse les en spreekt Frans, legt een arbeidsovereenkomst en getuigenverklaringen voor), dient er opgemerkt te worden dat betrokkene zelf verantwoordelijk is voor deze situatie. Volgens de voorgelegde getuigenverklaringen zou betrokkene reeds sinds 2004 in België verblijven. Echter betrokkene heeft geen enkele verblijfsaanvraag ingediend om tijdens die periode zijn verblijf te wettigen. Betrokkene heeft zich aldus bewust genesteld in illegaal verblijf en het feit dat hij nu geïntegreerd zou zijn, is louter het gevolg van zijn eigen houding. Om deze redenen kan de integratie van mijnheer onmogelijk een grond tot regularisatie vormen.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en geldig visum.”

De tweede bestreden beslissing:

“In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Migratie- en Asielbeleid wordt aan E.K.H. (...), van Marokko nationaliteit, het bevel gegeven om uiterlijk op 13 MAAR 2012 het grondgebied van België te verlaten (instructies d.d.03.02.2012), evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art-7,1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en geldig visum.

Indien dit bevel niet opgevolgd wordt, loopt hij (zij) gevaar, onverminderd rechtsvervolging overeenkomstig artikel 75 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel overeenkomstig artikel 27 van dezelfde wet.”

Op 29 maart 2012 aanvaardde de Vlaamse minister bevoegd voor het Tewerkstellingsbeleid het beroep ingesteld tegen de weigering van een arbeidskaart B aan verzoeker, en werd aan verzoeker een arbeidskaart B toegekend.

2. Over de ontvankelijkheid

Uit informatie verkregen van verweerder op grond van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet blijkt dat de gemachtigde op 3 juli 2012 per brief aan de burgemeester van de stad Mechelen instructies gaf die de beslissing van 3 februari 2012 en het bevel om het grondgebied te verlaten, vervangen. De brief vangt aan als volgt: “deze instructies vervangen de beslissing van 03/02/2012. Gelieve ook het bevel om het grondgebied te verlaten in te trekken.”

In deze instructies wordt verder gesteld dat verzoeker op grond van zijn regularisatieaanvraag gemachtigd wordt tot een tijdelijk verblijf, en wordt de burgemeester van de stad Mechelen verzocht verzoeker in te schrijven in het vreemdelingenregister en hem een bewijs van inschrijving in dat register af te leveren, geldig tot 9 mei 2013.

Een afschrift van deze brief werd op 31 juli 2012 aan verzoeker betekend. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers tijdelijk verblijfsrecht vervolgens twee maal werd verlengd, namelijk tot 9 mei 2015, hetgeen overigens niet wordt betwist.

Uit het voorgaande blijkt dat de thans bestreden beslissingen, namelijk de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard van 3 februari 2012 en het bevel om het grondgebied te verlaten, beide aan verzoeker ter kennis gebracht op 13 februari 2012, op 3 juli 2012 door de gemachtigde werden ingetrokken.

De Raad benadrukt dat de intrekking van de bestreden beslissingen tot gevolg heeft dat de thans aangevochten akten met retroactieve kracht uit het rechtsverkeer verdwijnen en dus worden geacht nooit te hebben bestaan. De intrekking van de bestreden beslissingen ontnemt per definitie het voorwerp aan het annulatieberoep. Het beroep tot nietigverklaring is zonder voorwerp en dient te worden verworpen (zie J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in *Administratieve Rechtsbibliotheek*, Brugge, Die Keure, 1996, nr. 270).

Ter zitting legt de waarnemend voorzitter het voormelde schrijven van de gemachtigde van 3 juli 2012 gericht aan de burgemeester van de stad Mechelen aan de partijen voor. De partijen stemmen ermee in dat uit dit schrijven blijkt dat de beide bestreden beslissingen werden ingetrokken.

Het beroep is bijgevolg zonder voorwerp geworden en derhalve onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verweerder.

Het door verzoeker onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 175 euro dient te worden terugbetaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van verweerder.

Artikel 3

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 175 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juli tweeduizend vijftien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES